

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de către Nicolai Baboglo,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolai Baboglo împotriva Comisia Electorală Centrală privind contestarea actului administrativ,

împotriva hotărârii din 12 martie 2026 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-169/26
PIGD 2-26007363-01-3ra-18032026)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ.
Dezacordul recurentului cu hotărârea primei instanțe nu constituie un temei de casare a ei.

Curtea de Apel Centru, jud. G. Mîra, N. Ghedrovici, A. Bostan

20 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Nicolai Baboglo,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 23 ianuarie 2026 Nicolai Baboglo a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Comisiei Electorale Centrale, prin care a solicitat anularea hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr.4300 din 20 ianuarie 2026 cu privire la stabilirea datei alegerilor locale noi ale Consiliului sătesc Copceac, UTA Găgăuzia.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 5 noiembrie 2025 Primarul satului Copceac, UTA Găgăuzia, Oleg Garizan, a emis dispoziția nr. 1096 cu privire la constatarea dizolvării de drept a Consiliului sătesc Copceac. Această dispoziție a fost notificată Comisiei Electorale Centrale, care a inițiat procedura administrativă pentru stabilirea datei alegerilor locale noi.

3. Nicolai Baboglo a comunicat Comisiei Electorale Centrale că a contestat dispoziția nr. 1096 în instanța de judecată, fiind depusă și cerere de suspendare a actului contestat în ordinea art. 172 și 214 din Codul administrativ.

4. La 3 decembrie 2025 Comisia Electorală Centrală a emis hotărârea nr. 4239 privind suspendarea procedurii administrative cu privire la examinarea notificării nr. CEC-7/24398 din 5 noiembrie 2025.

5. Ulterior, la 16 ianuarie 2026, Comisia Electorală Centrală a fost notificată precum că Curtea de Apel Sud a anulat încheierea de suspendare a dispoziției nr. 1096. În cadrul aceleiași proceduri administrative, Comisia Electorală Centrală a adoptat hotărârea nr. 4300 din 20 ianuarie 2026, prin care a stabilit data alegerilor locale noi pentru Consiliul sătesc Copceac.

6. În opinia reclamantului hotărârea contestată este ilegală și neîntemeiată, deoarece procedura administrativă depinde direct de dispoziția Primarului satului Copceac, UTA Găgăuzia nr. 1096 din 05 noiembrie 2025, care este contestată la Judecătoria Comrat, sediul Central.

7. Reclamantul a susținut că Comisia Electorală Centrală a acționat cu rea-credință și părtinire, oferind aprecieri asupra activității consiliului local, deși nu avea prerogative de a se pronunța asupra temeiniciei dizolvării consiliului, ceea ce denotă încălcarea principiului imparțialității.

8. Astfel, prin emiterea hotărârii nr. 4300, Comisia Electorală Centrală a stabilit în mod neîntemeiat data alegerilor locale noi, afectând direct consilierii din Consiliul sătesc Copceac, întrucât la data emiterii acesteia nu exista o hotărâre judecătorească definitivă privind contestația depusă asupra dispoziției Primarului satului Copceac, UTA Găgăuzia nr. 1096 din 05 noiembrie 2025.

9. La 25 ianuarie 2026, reclamantul a depus supliment la acțiune, indicând că odată ce dispoziția nr. 1096 din 05 noiembrie 2025 este contestată, Comisia

Electorală Centrală nu dispunea de certitudinea menținerii acesteia, astfel că adoptarea hotărârii nr. 4300 este prematură.

10. În opinia reclamantului, principiul securității raporturilor juridice protejează echilibrul între drepturile individuale și necesitățile colective. Intervențiile autorităților asupra situațiilor juridice definitive sau asupra drepturilor dobândite trebuie să fie excepționale, strict justificate de interesul public, prevăzute de lege și supuse unor garanții procedurale solide, cu aplicarea principiului proporționalității. Respectarea acestor condiții este esențială pentru statul de drept și pentru încrederea cetățenilor în administrație.

11. Totodată, reclamantul a indicat că din conținutul actului administrativ contestat nu rezultă niciun argument care să justifice în ce măsură autoritatea emitentă a apreciat că dreptul reclamantului de a fi ales nu este afectat, în condițiile în care dispoziția nr. 1096 a fost contestată în instanța de judecată, iar la data emiterii hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 4300 nu exista o hotărâre judecătorească definitivă prin care acțiunea respectivă să fi fost respinsă.

12. Astfel, Comisia Electorală Centrală a ignorat principiul proporționalității, precum și neefectuarea triplului test, care urma să fie aplicat în mod obligatoriu. În actul contestat nu este invocat niciun argument care să justifice că organizarea alegerilor locale noi pentru data de 17 mai 2026 ar fi de importanță primordială, chiar și în ipoteza în care dispoziția nr. 1096 ar fi anulată ulterior acestei date ca urmare a controlului judecătorec.

13. Nicolai Baboglo a mai menționat că în actul contestat se regăsesc, în mod paradoxal, concluzii potrivit cărora consilierii ar fi avut toate pârghiile necesare pentru a se convoca de sine stătător, evitând astfel consecințele neadoptării vreunei decizii pe parcursul a șase luni. Astfel de concluzii denotă, de fapt, lipsă de imparțialitate în acțiunile Comisiei Electorale Centrale și sunt improprii autorității emitente.

14. În opinia reclamantului înlăturarea ilegală din funcție a alesului local încalcă, în primul rând, dreptul constituțional al cetățenilor de a alege și de a fi aleși, precum și dreptul de a participa la administrarea treburilor statului.

15. În consecință, se confirmă temeinicia acțiunii depuse, în special având în vedere că menținerea actului administrativ contestat poate conduce la privarea ilegală a reclamantului de mandatul de consilier în cazul organizării alegerilor locale noi, iar ulterior dispoziția nr. 1096 ar putea fi anulată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

16. Curtea de Apel Centru, ca instanță de fond, prin hotărârea din data de 12 martie 2026 a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Nicolai Baboglo împotriva Comisiei Electorale Centrale privind anularea hotărârii nr.4300 din 20 ianuarie 2026.

17. Instanța de judecată în temeiul prevederilor art. 178 alin. (1), (3) din Codul electoral, art. 25 alin. (1) și art. 15 din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală, raportate la circumstanțele cauzei, a concluzionat că acțiunea formulată de către Nicolai Baboglo este neîntemeiată, deoarece hotărârea

contestată a fost adoptată în exercitarea atribuțiilor legale ale Comisiei Electorale Centrale, având ca obiect stabilirea datei alegerilor locale noi ale Consiliului sătesc Copceac, UTA Găgăuzia. Aceasta a fost emisă în scopul asigurării continuității exercitării mandatului reprezentativ și bunei funcționări a autorităților administrației publice locale, conform art. 178 alin. (4) din Codul electoral și art. 25 alin. (3) din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală.

18. La caz, Curtea de Apel Centru ca instanță de fond a constatat că, la 5 noiembrie 2025, Primarul satului Copceac, UTA Găgăuzia a emis dispoziția nr.1096 prin care s-a constatat dizolvarea Consiliului local, ca urmare a faptului că Consiliul nu a adoptat nicio decizie pe parcursul a 6 luni consecutive, situație ce impune aplicarea procedurii de dizolvare de drept a Consiliului local în condițiile alin.(1) lit.c), art. 25 al Legii nr. 436/2006.

19. La fel a stabilit că, din motive inexplicabile, consilierii satului Copceac nu au făcut uz de dreptul garantat la art.16 alin. (2) din Legea nr. 436/2006 de convocare a ședinței extraordinare, pentru a evita scadența termenului de 6 luni, fapt care a condiționat lipsa de funcționalitate instituțională a Consiliului sătesc.

20. Prin urmare, instanța de judecată a concluzionat că Comisia Electorală Centrală, în asemenea situații are doar prerogativa legală de a fi informată despre întrunirea condițiilor care au provocat dizolvarea de drept a consiliului local, pe cale de consecință intervenind competența în punerea în aplicare a consecinței juridice a situației de drept constatate adică a clauzei legale ce ține de stabilirea datei alegerilor locale noi pentru Consiliul sătesc Copceac, UTA Găgăuzia.

21. Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că în perioada 26 aprilie – 25 octombrie 2025, respectiv timp de 6 luni consecutive, Consiliul sătesc Copceac nu a adoptat nicio decizie. În aceste circumstanțe, primarul localității a constatat dizolvarea de drept a consiliului local și a notificat Comisia Electorală Centrală despre survenirea acestei situații.

22. În aceste condiții, instanța de judecată a constatat că autoritatea publică pârâtă a acționat în limitele competențelor conferite de lege și în conformitate cu prevederile cadrului normativ aplicabil.

23. Referitor la argumentul lui Nicolai Baboglo precum că dispoziția primarului era contestată în instanță și că, din acest motiv, stabilirea datei alegerilor ar fi prematură și disproporționată, instanța de judecată a menționat că simpla contestare nu suspendă automat efectele actului administrativ, doar o măsură jurisdicțională expresă poate produce această consecință. La caz, în momentul emiterii hotărârii Comisie Electorale Centrale nr.4300, nu exista o suspendare judiciară în vigoare care să împiedice aplicarea dispoziției primarului. Prin urmare, acest argument nu a fost reținut de către Curtea de Apel Centru.

24. Totodată, instanța de judecată nu a reținut ca fiind întemeiat nici argumentul reclamantului precum că Comisia Electorală Centrală ar fi depășita competența sau ar fi acționat arbitrar, or, verificarea legalității dispoziției primarului intră în competența instanțelor judecătorești, nu în cea a autorității publice pârâte. Rolul Comisiei Electorale Centrale este limitat la constatarea îndeplinirii condițiilor legale pentru organizarea și stabilirea datei alegerilor noi.

25. Curtea de Apel Centru a mai reținut că hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 4300 din 20 ianuarie 2026, nu stabilește încetarea mandatului reclamantului Nicolai Baboglo în mod individual, ci reglementează organizarea alegerilor locale noi pentru întreaga autoritate deliberativă locală, în contextul constatării dizolvării consiliului local. Astfel, actul administrativ contestat are caracter general în raport cu componența consiliului local și este emis în vederea realizării unui interes public, și anume asigurarea funcționării autorităților administrației publice locale prin constituirea unei noi componente a consiliului local.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

26. La 15 martie 2026, Nicolai Baboglo a contestat cu recurs hotărârea instanței de fond, prin care a solicitat admiterea recursului, anularea hotărârii Curții de Apel Centru, cu adoptarea unei noi decizii prin care acțiunea intentată să fie admisă.

27. În motivarea recursului a invocat art. 245¹ alin. (1) lit. a), lit. b) și lit. d) din Codul administrativ, susținând că instanța de fond a examinat superficial materialele cauzei și a emis o hotărâre arbitrară.

28. În acest sens a indicat că instanța de judecată pe de o parte, a stabilit cert că Comisia Electorală Centrală doar acționează în baza dispoziției nr. 1096, pe de altă parte, menționează că decizia nr. 1096 este în vigoare și reprezintă obiect al altui litigiu. Însă nu s-a expus asupra legăturii strânse între acestea două concluzii, care reiese din art. 81 din Codul administrativ.

29. Prin urmare, odată ce actul administrativ dispoziția nr. 1096, care a generat emiterea hotărârii nr.4300, este contestat, iar o soluție definitivă nu există, nu este rezonabil de a acționa și a dispune organizarea alegerilor locale noi, odată ce acesta poate fi anulat și mai grav - după organizarea alegerilor.

30. Astfel, aplicarea principiului proporționalității și securității raporturile juridice, nu pot fi privite izolat doar în raport cu hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 4300, ci urmează a fi privit în raport cu dreptul reclamantului de a fi ales și de a duce mandatul de ales local până la sfârșit și în scopul evitării lipsirii lui de mandat în mod ilegal.

31. Însă, instanța de judecată a ignorat aceste circumstanțe și a tolerat imposibilitatea Comisiei Electorale Centrale de a face diferență între două acte procesuale diferite și anume hotărâre și încheiere.

POZIȚIA INTIMATULUI

32. Prin referința depusă la 18 martie 2026, Comisia Electorală Centrală a solicitat declararea recursului inadmisibil, menționând că recurentul în formularea recursului nu a adus argumente plauzibile în susținerea punctului său de vedere, conform căruia hotărârea Curții de Apel Centru este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, sau argumente motivate cu privire la caracterul potențial arbitrar sau determinat pe o apreciere nerezonabilă a probelor.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

33. Art. 191 alin. (3) și (5) lit. b) din Codul administrativ prevede că:

„Curtea de apel Chișinău (Centru) soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Curtea Supremă de Justiție soluționează: cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

34. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ reglementează următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

35. Art. 245 din Codul administrativ stabilește că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

36. Art. 98 alin. (1) pct. 4) din Codul electoral statuează că:

„În ordinea procedurii contenciosului administrativ, instanțele de judecată competente examinează acțiunile în domeniul electoral după cum urmează:

Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva actelor judecătorești ale curților de apel adoptate în cadrul litigiilor electorale.”

37. Art. 100 alin. (1) din Codul electoral prevede următoarele:

„În perioada electorală, autoritățile competente examinează contestațiile în termen de 3 zile de la depunere, dar nu mai târziu de ziua alegerilor. La examinarea litigiilor electorale, instanțele judecătorești aplică același termen, inclusiv în cadrul procedurilor de exercitare a căilor de atac.”

38. Art. 193 alin. (3) din Codul administrativ stabilește că:

„Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători.”

39. Art. 245¹ din Codul administrativ reglementează următoarele:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

40. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ stabilește că:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

41. Referitor la termenul de exercitare a recursului, completul de judecată constată că decizia motivată a fost comunicată lui Nicolai Baboglo prin poșta electronică la 13 martie 2026, ora 18:04. Cererea de recurs a fost depusă la 15 martie 2026, ora 14:26. În aceste condiții, exercitarea recursului s-a realizat în termenul legal prevăzut de art. 245 din Codul administrativ, coroborat cu art. 100 alin. (1) din Codul electoral.

MOTIVAREA INSTANȚEI

42. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Nicolai Baboglo nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate.

46. Nicolai Baboglo în susținerea recursului a indicat trei temeuri de admisibilitate prevăzute la art. 245¹ alin. (1) lit. a) lit. b) și d) din Codul administrativ.

47. Cu referire la argumentul recurentului precum că interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, instanța de recurs, menționează, că art. 245¹, alin. (1), lit. a) din Codul administrativ se referă la faptul că un recurs este admisibil dacă interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

48. Nicolai Baboglo, deși a invocat acest temei de admisibilitate a recursului, nu a indicat în mod clar de ce hotărârea primei instanțe este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție. De asemenea, nu a menționat nicio decizie sau un alt act al Curții Supreme de Justiție care ar da o altă interpretare a art. 178 din Codul electoral și art. 25 din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală, sau altor aspecte de drept invocate în recurs, nefiind constatate nici de instanța de recurs, prin urmare în latura dată recursul este unul vădit neîntemeiat.

49. Cu referire la invocarea de către recurent a prevederilor art. 245¹, alin. (1), lit. b) din Codul administrativ instanța de recurs evidențiază, că mecanismul consolidării jurisprudenței, instituit la nivelul Curții Supreme de Justiție, are drept scop principal asigurarea uniformității aplicării legii de către instanțele naționale, prevenind sau corectând eventualele abateri de la interpretarea unitară a normelor legale în vederea garantării unui proces echitabil și a unei justiții previzibile.

50. Aplicarea acestui temei de recurs ține de discreția Curții Supreme de Justiție de a-și extinde, uniformiza sau schimba jurisprudența. Pentru ca acest argument să fie invocat în mod temeinic, recursul trebuie să confirme lipsa jurisprudenței Curții Supreme cu privire la problemele de drept invocate în recurs, existența unei jurisprudențe contradictorii a Curții Supreme de Justiție cu privire la acestea, fie modificarea circumstanțelor sociale sau juridice care să justifice schimbarea practicii uniforme a Curții Supreme de Justiție. La caz, niciuna dintre aceste situații nu este invocată în recurs, deci, și în acest aspect recursul este vădit neîntemeiat.

51. Totodată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ține să evidențieze că temeiurile stabilite la art. 245¹, alin. (1), lit. a) și lit. b) din Codul administrativ nu pot fi invocate simultan, deoarece ele se exclud reciproc.

52. Referitor la al treilea temei invocat, completul de judecată reține că, noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr.246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitrarietatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

53. Pe de altă parte, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția

adoptată. Nu orice greșeală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

54. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

55. Așadar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Nicolai Baboglo, conține obiecții de fapt și de drept, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător.

56. Criticile recurentului, astfel cum sunt formulate, nu se circumscriu niciunui dintre temeiurile de admisibilitate ale recursului prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ și, prin urmare, nu sunt apte să influențeze admisibilitatea acestuia.

57. Pe latura procesuală a recursului, completul mai reține că argumentarea recursului se rezumă în esență la reluarea tezelor de fond, fără o individualizare clară a motivelor de admisibilitate prevăzute limitativ de art. 245¹ din Codul administrativ. Chiar și trecând peste această deficiență și analizând pe fond, criticile se dovedesc nefondate pentru rațiunile expuse.

58. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

59. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

60. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

61. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

62. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

63. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

64. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

65. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Nicolai Baboglo.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă